

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

स्निग्धगंभीरयावाचाप्रहर्षणकरीविभो ॥ सुतसंवस्तपोविप्राःप्रसन्नेनांतरात्मना ॥ २६ ॥ यूयं जिज्ञासवो भक्ताः कथं द्रक्ष्यथ तं विभुं ॥ क्षीरोदधेरुत्तरतः श्वेतद्वी-
पो महाप्रभः ॥ २७ ॥ तत्र नारायण परमानवाश्चंद्रवर्चसः ॥ एकांतभावोपगतास्ते भक्ताः पुरुषोत्तमं ॥ २८ ॥ ते सहस्रार्चिषं देवं प्रविशंति सनातनं ॥ अनिद्रिया-
निराहारा अनिष्यंदाः सुगंधिनः ॥ २९ ॥ एकांतिनस्ते पुरुषाः श्वेतद्वीपनिवासिनः ॥ गच्छध्वं तत्र मुनयस्तत्रात्मा मे प्रकाशितः ॥ ३० ॥ अथ श्रुत्वा वयं सर्वे वाचं
तामशरीरिणीं ॥ यथाख्यातेन मार्गेण तं देशं प्रतिपेदिरे ॥ ३१ ॥ प्राप्य श्वेतं महाद्वीपं तच्चित्तास्तद्विदुः क्षवः ॥ ततोऽस्मद्वृष्टिविषयस्तदा प्रतिहतो भवत् ॥ ३२ ॥ न च प-
श्याम पुरुषं तत्ते जोह्यत दर्शनाः ॥ ततो नः प्रादुरभवद्विज्ञानं देवयोगजं ॥ ३३ ॥ न किला तप्तपसा शक्यते द्रष्टुमंजसा ॥ ततः पुनर्वर्षशतं तत्स्वातात्कालिकं महत् ॥
॥ ३४ ॥ व्रतावसाने च शुभान्नरा नन्दं दृशिरे वयं ॥ श्वेतांश्चंद्रप्रतीकाशान्सर्वलक्षणलक्षितान् ॥ ३५ ॥ नित्यांजलि कृतान् ब्रह्मजपतः प्रागुदङ्मुखान् ॥ मानसो नाम स-
जपोजप्यते तैर्महात्मभिः ॥ ३६ ॥ ते नैकाग्रमनस्त्वेन प्रीतो भवति वै हरिः ॥ या भवन्मुनिशार्दूलभाः सूर्यस्य युगक्षये ॥ ३७ ॥ एकैकस्य प्रभाताद्वक्सा भवन्मानव-
स्यह ॥ ते जो निवासः स द्वीप इति वै मे निरे वयं ॥ ३८ ॥ न तत्राभ्यधिकः कश्चित्सर्वे ते सम तेजसः ॥ अथ सूर्यसहस्रस्य प्रभां युगपदुत्थितां ॥ ३९ ॥ सहसा दृष्टवन्तः
स्मपुनरेव बृहस्पते ॥ सहिताश्चाभ्यधावन्त तस्ते मानवा द्रुतं ॥ ४० ॥ कृतांजलिपुटादृष्टानमइत्येववादिनः ॥ ततो हि वदतां तेषामश्रौष्म विपुलं ध्वनिं ॥ ४१ ॥ ब-
लिः किलोपह्रियते तस्य देवस्य तैर्नरैः ॥ वयं तु ते जसा तस्य सहसा हतचेतसः ॥ ४२ ॥ न किंचिदपि पश्यामो हतचक्षुर्वलेंद्रियाः ॥ एकस्तु शब्दो विततः श्रुतोऽस्माभिरु-
दीरितः ॥ ४३ ॥ जितं ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन ॥ नमस्ते स्तुहृषीकेश महापुरुष पूर्वज ॥ ४४ ॥ इति शब्दः श्रुतोऽस्माभिः शिक्षाक्षरसमन्वितः ॥ एतस्मिन्
तरे वायुः सर्वगंधवहः शुचिः ॥ ४५ ॥ दिव्या न्युवाहपुष्पाणि कर्मण्याश्चौषधीस्तथा ॥ तैरिष्टः पंचकालज्ञैर्हरिरेकांतिभिर्नरैः ॥ ४६ ॥ भक्त्या परमया युक्तैर्मनोवा-
क्कर्मभिस्तदा ॥ नूनं तत्रागतो देवो यथा तैर्वागुदीरिता ॥ ४७ ॥ वयं त्वेन न पश्यामो मोहितास्तस्य मायया ॥ मारुते सन्निवृत्ते च बलौ च प्रतिपादिते ॥ ४८ ॥

* पंचकालज्ञैः पंचरात्रज्ञैः तत्रापिरात्रिपदेन दीक्षानित्यनैमित्तिककाम्यपूजाप्रतिष्ठाकालालक्ष्यंते पंचयज्ञानां कालविद्भिर्वा

पुरुषस्य नाम आर्षः एवमयेऽपि दृशिरे इत्यादौ